

21.4.59.

SUNDEKSEMPLAR

Kõigi maade proletaarlased, ühinege!

EESTI NSV TEATAJA

Nr. 9

17. veebruar

1959

I.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus

- 45. Seadlus Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1957. aasta 18. jaanuari seadluse «Vastutusest huligaanse käitumise eest» täiendamise kohta.

II.

Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus

- 46. Määrus joomise vastu peetava võitluse tõhustamisest ning korraldusest loomisest kangete alkohoolsete jookide kaubastamisel.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus

- 47. Korraldus autojuhi kvalifikatsiooni omistamise korra põhimääruse kinnitamisest. — Põhimäärus.

I.

45. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1957. aasta 18. jaanuari seadluse «Vastutusest huligaanse käitumise eest» täiendamise kohta.

Viimastel aastatel, eriti pärast Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1957. aasta 18. jaanuari seadluse «Vastutusest huligaanse käitumise eest» väljaandmist, on vabariigis võitlus ühiskondliku korra rikkumiste vastu tugevnenud. Kuid kuni käesoleva ajani ei pöörata veel küllaldast tähelepanu alkohoolsete jookide kuritarvitamise tagajärjel toimepandavate õiguserikkumiste vältimisele.

Seoses sellega, et joomine on suur ühiskondlik pahe, et ta põhjustab kuritegusid ja ühiskondliku korra rikkumisi, kahjustab inimeste tervist, kõigutab perekonna alustugesid, toob kaasa tööviljakuse languse, töölt põhjuseta puudumisi ja avariisid tööstuses ning transpordis, samuti arvesse võttes töötajate rohkearvulisi ettepanekuid joomise vastu võitlemisel efektiivsemate abinõude rakendamise vajaduse kohta, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

Täiendada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1957. aasta 18. jaanuari seadlust «Vastutusest huligaanse käitumise eest» paragrahviga 4, sõnastades selle järgmiselt:

«4. Määrata, et joobnud olekus ilmumine tänavale või teistesse ühiskondlikesse kohtadesse, samuti alkohoolsete jookide joomine kauplustes, tänavatel, elumajade hoovides või teistes ühiskondlikes kohtades, kus see on keelatud, toob endaga kaasa:

esimesel korral: trahvi kuni 100 rublani, mille määrab kohaliku töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee miilitsaosakonna või -jaoskonna ülem;

korduvatel juhtudel: trahvi kuni 300 rublani, mille määrab rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu administratiivkomisjon.

Ettenähtud tähtjaks trahvi maksmatajätmine toob trahvitud isikule kaasa aresti kolmest kuni viieteistkümne ööpäevani, vastavalt Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1957. aasta 18. jaanuari seadluse paragrahvidele 2 ja 3.»

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi
esimees J. Eichfeld

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi
sekretär A. Kründel

Tallinn, 30. jaanuaril 1959.

II.

46. Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus

joomise vastu peetava võitluse tõhustamisest ning korra loomisest kangete alkohoolsete jookide kaubastamisel

NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1958. a. 15. detsembri määruses nr. 1365 «Joomise vastu peetava võitluse tõhustamisest ning korra loomisest kangete alkohoolsete jookide kaubastamisel» nõuavad partei-, nõukogude, ametiühingu- ja komsomoliorganisatsioonidelt ning kogu nõukogude avalikkuselt otsustavalt tõhustada võitlust joomise kui ühiskondliku pahe, kodanlikult korralt päritud minevikuigandi vastu.

NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu nimetatud määruse täitmiseks ning joodikutesse ja joomisse leppimatu suhtumise loomiseks Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Kohustada partei linna- ja rajoonikomiteesid, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogusid, ametiühingu- ja komsomoliorganisatsioone, vabariigi Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi, kultuur-haridus-asutusi, ajalehtede ja ajakirjade toimetusi, Eesti NSV Ministrite Nõukogu

juures asuvat Raadio ja Televisiooni Komiteed võtma juhendumiseks ja kõrvalekaldumatuks täitmiseks NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1958. a. 15. detsembri määrus nr. 1365 «Joomise vastu peetava võitluse tõhusdamisest ning korra loomisest kangete alkoholsete jookide kaubastamisel». Organiseerima ja töötajate seas laiaulatuslikult läbi viima tervete eluviiside propageerimist, kasutades selleks kõiki näitliku ja suulise agitatsiooni vorme ning konkreetset näidates seda kahju, mida joomine tekitab tootmisele, perekonnaelu põhialustele, sotsialistliku kooselu reeglitele ning kodanike isiklikule julgeolekule.

2. Kohustada Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi:

a) 10. veebruariks 1959. a. välja töötama ja ministeeriumi kolleegiumil kinnitama konkreedid abinõud sanitaar-haridustöö tõhusdamiseks töötajate laia- des massides alkoholi kahjustavast mõjust inimese tervisele;

b) organiseerima alkoholikute sundravimist arstlike komisjonide otsusel, milleks 15. veebruariks 1959. a. eraldada Tallinna, Tartu ja Jämejala psühho- neuroloogilistes haiglates vajalik arv voodikohti.

3. Panna ette ENSV Siseministeeriumile ja kohalike tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele tõhustada võitlust joodikute, puskariajamise, alko- hoolsete jookide ebaseadusliku müügi vastu, samuti ühiskondliku korra rikku- mise vastu tänavatel ja avalikes kohtades, eriti aga isikute vastu, kes sooritavad korrarikumisi joobnud olekus. Võtta tarvitusele vajalikud abinõud alkoholsete jookide joomise vältimiseks kauplustes, sööklates ja muudes keelatud kohtades, rakendades sellele võitlusele laiaulatuslikku ühiskondlikku aktiivi.

4. ENSV Kaubandusministeeriumil, ETKV Liidul ning linnade ja rajoo- nide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel kümne päeva jooksul läbi vaadata ja kinnitada kaupluste võrk, kus on lubatud müüa viina, arvesse võttes viina müügi täielikku keelamist:

a) liha-, kalatoodete-, köögi- ja puuvilja, piimasaaduste ja dieetiliste toidu- ainete ning konservide spetsialiseeritud kauplustes, linnade väike-jaekaubandus- võrgus, sööklates, kohvikutes, toidubaarides ja einelaudades ning rajoonide universaalkauplustes;

b) kõigis kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetes (välja arva- tud restoranid), millised asuvad vaksalites, sadamates, lennuväljadel ning vak- sali- ja jaamalähedastel väljakutel;

c) kaubandusettevõtetes, mis asuvad tööstusettevõtete, õppe- ja lasteasu- tuste, haiglate, sanatooriumide ja puhkekodude, kultuuriasutuste, teatrite ja kinode vahetus läheduses ning samuti töötajate massilise kogunemise kohtades ja puhkepaikades.

5. ENSV Kaubandusministeeriumil, ETKV Liidul ning TVO-de juha- tajatel:

a) anda neile alluvatele kaubandusettevõtetele korraldused viina müügi keelamise kohta hommikuti kuni kella 10-ni ning alaealistele ja ebakaines ole- kus olevatele isikutele viina ja muude alkoholsete jookide müügi keelamise kohta;

b) määrata viina müügi piirnormiks restoranides mitte üle 100 g ühele külastajale ning alates 1. veebruarist 1959. a. suurendada juurdehindlust res- toranides müüdavale konjakile ja viinale 50%-ni jaehinnast;

c) selgitada kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise alal töötajatele, et kangete alkohoolsete jookide müügiks kehtestatud korra rikkumise eest võetakse nad rangetele vastutusele.

6. Kohustada Riiklikku Plaanikomisjoni, Rahvamajanduse Nõukogu ning Kaubandusministeeriumi 15. veebruariks 1959. a. esitama Ministrite Nõukogule ettepanekud karastusjookide, puu- ja köögivilja mahlade, õlle, veinide ning dessertjookide ja vähese kangusega nalivkade ja nastoikade kaubastamise edasise parandamise ning tootmise suurendamise kohta aastail 1959—1965.

7. Kohustada Riiklikku Plaanikomisjoni ühe kuu jooksul kontrollima tootmisvajadusteks etüüpiirituse kulutamise õigsust ning koos Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutustega reguleerima praegu kehtivaid piirituse tootmisvajadusteks kulutamise norme nende vähendamise suunas.

Eestimaa KP Keskkomitee
sekretär
I. Käbin

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
A. Müürisep

Tallinnas, 26. jaanuaril 1959. Nr. 23.

47. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus autojuhi kvalifikatsiooni omistamise korra põhimääruse kinnitamisest

Kinnitada autojuhi kvalifikatsiooni omistamise korra põhimäärus vastavalt lisale.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees A. Müürisep

Tallinn, Toompea, 16. jaanuaril 1959. Nr. 38-k.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
16. jaanuari 1959. a. korraldusega
nr. 38-k

Autojuhi kvalifikatsiooni omistamise korra põhimäärus

I. Üldosa

1. Autojuhi kvalifikatsioon võidakse omistada isikutele, kes on saanud 17,5-aastaseks, mootorrattajuhi kvalifikatsioon — 16-aastaseks ning trammi- ja trolibussijuhi kvalifikatsioon — 20-aastaseks, kes elunevad antud kohas alaliselt või ajutiselt ning kelle tervislik seisukord vastab kehtestatud nõuetele.

2. Määratakse autojuhtide kaks kategooriat:

- a) kutseline autojuht;
- b) amatöör-autojuht.

Amatöör-autojuhtidel on lubatud juhtida ainult sõiduautosid ning neil ei ole õigust töötada palgalise autojuhina.

Märkused: 1. Amatöör-autojuhi kvalifikatsiooniga ametiisikud võivad juhtida neile kinnistatud riiklikke sõiduautosid.

2. Garaažide juhatajad, kolonnide ülemad, mehaanikud ja teised ametiisikud, kelle ülesannetesse kuulub ka autode tehnilise seisukorra kontrollimine, võivad amatöör-autojuhi kvalifikatsiooni omamisel juhtida ka veoautosid nende tehnilise seisukorra kontrollimisel.

3. Olenevalt teoreetilistest teadmistest, praktilistest kogemustest ja tööstaazist võidakse kutselistele autojuhtidele omistada järgmised kvalifikatsiooni-järgud:

- a) III liigi autojuht;
- b) II liigi autojuht;
- c) I liigi autojuht.

III liigi autojuhtidel on õigus juhtida iga marki ja tüüpi autosid, välja arvatud autobussid, meditsiinilise kiirabi autod ja tuletõrjeautod. I ja II liigi autojuhid võivad juhtida iga marki ja tüüpi autosid.

Mootorrattajuhtidel on õigus juhtida iga tüüpi mootorrattaid ja motorollereid.

Trammijuhtidel on õigus juhtida reisijate- ja kaubaveotramme.

Trollibussijuhtidel on õigus juhtida ainult trollibusse.

4. Kutseliste autojuhtide ettevalmistamine ja kvalifikatsiooni tõstmine kõigi vabariigi ettevõtete ja organisatsioonide jaoks toimub Eesti Vabariikliku Tööjõureservide Valitsuse ning ALMAVÜ spetsiaalse koosseisuga I järgu auto-motoklubide poolt organiseeritavais koolides või kursustel.

Amatöör-autojuhtide ja mootorrattajuhtide ettevalmistamist organiseerivad ALMAVÜ organisatsioonid ja teised ühiskondlikud organisatsioonid.

Trammi- ja trollibussijuhtide ettevalmistamine toimub trammi-trollibussi trusti poolt organiseeritavais koolides ja kursustel.

Invaliidi-mootorsõidukite juhtide ettevalmistamine toimub sotsiaalkindlustuse organite kaudu.

5. Autokoolid, auto-motoklubid ning autojuhtide ettevalmistamise ja kvalifikatsiooni tõstmise kursused organiseeritakse kooskõlas autojuhtide ettevalmistamise ja kvalifikatsiooni tõstmise õppeasutuste põhimäärusega.

6. ALMAVÜ autokoolide ja autoklubide poolt korraldatavad kursused autojuhtide ettevalmistamiseks ja kvalifikatsiooni tõstmiseks tuleb enne õppetöö algust registreerida Riiklikus Autoinspeksioonis.

Juhul, kui kursustel puudub vajalik õppemateriaalne baas, mis on ette nähtud kursuste põhimääruses ja õppevahendite loetelus, ei anna Riiklik Autoinspeksioon kursuste avamiseks luba.

Ilma Riikliku Autoinspeksiooni loata kursused korraldanud organisatsioonil pole õigust välja anda tunnistusi kursuste lõpetamise kohta.

7. Õppejõududena autode ehituse, tehnilise teenindamise ja remondi alal võivad töötada isikud, kel on kõrgem või keskeriharidus, samuti praktikud, kes on selleks varem saanud vastavad tunnistused Riiklikult Autoinspeksioonilt.

Erandina võivad nende õppeainete õppejõududena töötada ka keskeriharidusega isikud, kel on vähemalt 5-aastane automajandis töötamise staaž.

8. Liikluseeskirjade õppejõududel ja autojuhtimise instruktoritel peab olema vastav tõend, mis on välja antud Riikliku Autoinspeksiooni poolt.

Eksamitele liicluseeskirjade õppejõu tunnistuse saamiseks lubatakse isikud, kel on kõrgem või keskeriharidus ning autojuhiluba, samuti lõpetatud keskharidusega II ja I liigi autojuhid.

Õppejõududel liicluseeskirjade õpetamiseks trammi- ja trollibussijuhtidele peab olema vastav trammi- või trollibussijuhiluba.

Eksamitele autojuhtimise instruktortunnistuse saamiseks lubatakse 7-klassilise haridusega II ja I liigi autojuhid.

9. III liigi autojuhid valmistatakse autokoolides ja kursustel reeglipäraselt ette 7-klassilise haridusega isikutest.

10. Väljaõppekoha järgi lõpueksamid sooritanud isikutele annavad autokoolid välja vormikohased tunnistused.

11. Riiklik Autoinspeksioon võib kas pidevalt või perioodiliselt, kui on kindlaks tehtud autojuhtide ebakvaliteetse ettevalmistamise fakte või esineb õppeprotsessi rikkumisi, kontrollida koole ja kursusi, olenemata nende ametkondlikust alluvusest.

II. III liigi autojuhi kvalifikatsiooni omistamise kord

12. III liigi autojuhi kvalifikatsiooni võib omistada isikutele, kes on saanud autokoolis (kursustel) spetsiaalse ettevalmistuse või on lõpetanud autotranspordialase kõrgema või keskõppeasutuse.

13. III liigi autojuhi kvalifikatsiooni omistab Riiklik Autoinspeksioon, andes samaaegselt välja kutselise autojuhi tunnistuse.

14. Isikud, kes soovivad omandada kutselise autojuhi tunnistust, sooritavad Riiklikus Autoinspeksioonis eksamid liicluseeskirjade tundmises ja autojuhtimises.

15. Eksamite sooritamiseks esitatakse Riiklikule Autoinspeksioonile:

a) tervishoiuasutuse tõend autojuhtimiseks kõlblikkuse kohta;

b) Riigipanga asutuse kviitung kehtestatud riigilõivu tasumise kohta eksamite eest;

c) 2 fotot 3×4 cm.

Peale selle esitatakse pass või mõni muu isikut tõendav dokument ning tunnistus autokooli lõpetamise kohta.

Autotranspordi alal lõpetatud kõrgema või kesk-tehnilise haridusega isikud esitavad autokooli lõpetamise tunnistuse asemel diplomi õppeasutuse lõpetamise kohta või selle notariaalselt tõestatud ära kirja.

16. Liicluseeskirjade tundmise alal eksami mittesooritanud isikuid ei võeta autojuhtimise eksamile.

17. Autojuhtimise eksam toimub veo- või sõiduautul (eksamineeritava valikul), mis on varustatud kahekordsete juhtimispedaalidega.

18. Riiklikus Autoinspeksioonis liicluseeskirjade tundmise alal saadud positiivne hinne on autojuhtimisoskuse kontrollimiseks kehtiv 30 päeva jooksul.

Isikud, kes selle aja jooksul pole sooritanud autojuhtimise eksamit, sooritavad uuesti eksami liicluseeskirjade tundmise alal.

19. Autojuhiloa väljaandmise ning Riikliku Autoinspeksiooni poolt III liigi autojuhi kvalifikatsiooni omistamise kuupäev märgitakse autokooli lõpetamise kohta väljaantud tunnistuses.

III. II ja I liigi autojuhi kvalifikatsiooni omistamise kord

20. II liigi ja seejärel I liigi autojuhi kvalifikatsioon võidakse omistada kutselistele autojuhtidele, kui on täidetud kõik allpool loetletud tingimused:

kui neil II liigi omistamisel on vähemalt 2-aastane tööstaaž III liigi autojuhina ning I liigi omistamisel vähemalt aastane tööstaaž II liigi autojuhina;

kui nad on tõstnud oma kvalifikatsiooni autokoolides või kursustel neile määratud programmide järgi ning on saanud vastavad tunnistused.

Märkus. Keskharidusega kutselised autojuhid võivad autokoolis eksamid sooritada eksternina;

kui nad hoiavad neile kinnistatud autod tehniliselt korras ja täidavad hästi oma tööülesandeid, tingimusel, kui neid viimase töötamisaasta jooksul pole Riikliku Autoinspeksiooni poolt eemaldatud juhtimisest ega võetud vastutusele liiklusõnnetuste tekitamise eest.

21. Autojuhtide avaldused neile I või II liigi autojuhi kvalifikatsiooni omistamise kohta vaadatakse läbi spetsiaalse komisjoni poolt, mille moodustab automajandi, ettevõtte või asutuse juhataja. Komisjoni koosseisu võib määrata ka ametiühinguorganisatsiooni esindajat, kaadriala töötajat, transpordi eest vastutavat isikut ja teisi töötajaid.

22. Autojuhi kvalifikatsiooni omistamisest komisjoni esildusel teatatakse automajandi (ettevõtte, asutuse) juhataja käskkirjaga.

Kolhoosides töötavatele autojuhtidele omistatakse II või I liigi autojuhi kvalifikatsioon kolhoosi juhatuse otsusega transpordi eest vastutava isiku esildusel.

23. Autojuhile II ja I liigi kvalifikatsiooni omistamise kohta väljaantud käskkirja, samuti kolhoosi juhatuse sellekohase otsuse number ja kuupäev märgitakse autokooli (kursuste) lõputunnistusele ning tõestatakse automajandi, ettevõtte, asutuse juhataja või kolhoosi esimehe allkirjaga.

24. Automajandi (ettevõtte, asutuse) juhataja käskkiri II ja I liigi autojuhi kvalifikatsiooni omistamise kohta on aluseks autojuhile liigitasu väljamaksmisel lisaks põhipalgale.

25. Riikliku Autoinspeksiooni poolt väljaantud kutselise autojuhi tunnistusi II ja I liigi autojuhi kvalifikatsiooni omistamisel ümber ei vahetata.

26. Töötamisel autobussidel ja meditsiinilise kiirabi autodel on II ja I liigi autojuhid kohustatud peale kutselise autojuhi tunnistuse kaasas kandma autokooli lõputunnistust koos märkusega neile II ja I liigi kvalifikatsiooni omistamise kohta.

27. Üleminekul tööle ühest automajandist teise jääb autokooli lõputunnistus koos märkusega II ja I liigi autojuhi kvalifikatsiooni omistamise kohta autojuhi kätte.

IV. Amatöör-autojuhi ja mootorratajuhi tunnistuse saamise kord

28. Amatöör-autojuhi tunnistus antakse isikutele, kes on Riiklikus Autoinspeksioonis sooritanud eksamid liikluseeskirjade tundmises, auto hooldamises ja autojuhtimises ning mootorratajuhi tunnistus isikutele, kes on sooritanud eksamid liikluseeskirjade tundmises, mootorratta juhtimises ja hooldamises.

29. Eksamite sooritamiseks amatöör-autojuhi ja mootorrattajuhi tunnistuse saamiseks esitatakse Riiklikule Autoinspeksioonile:

- a) tervishoiuasutuse tõend autojuhtimiseks kõlblikkuse kohta;
- b) Riigipanga asutuse kviitung kehtestatud riigilõivu tasumise kohta eksamite eest;
- c) kaks fotot 3×4 cm.

Peale selle esitatakse pass või mõni muu isikut tõendav dokument.

30. Autojuhtimise eksamit võib sooritada kas veo- või sõiduautul (eksamineeritava valikul), mis on varustatud kahekordsete juhtimispedaalidega.

31. Liikluseeskirjade tundmise alal saadud positiivne hinne on autojuhtimise oskuse kontrollimiseks kehtiv 30 päeva jooksul.

Isikud, kes selle aja jooksul pole sooritanud autojuhtimise eksamit, sooritavad uuesti eksami liikluseeskirjade tundmise alal.

V. Trammi- ja trollibussijuhi tunnistuste saamise kord

32. Trammi- ja trollibussijuhi tunnistus antakse isikutele, kes sooritavad Riiklikus Autoinspeksioonis eksami liikluseeskirjade tundmises.

33. Eksamite sooritamiseks trammi- ja trollibussijuhi tunnistuse saamiseks esitatakse Riiklikule Autoinspeksioonile:

- a) tervishoiuasutuse tõend trammi- ja trollibussijuhina töötamiseks kõlblikkuse kohta;
- b) Riigipanga asutuse kviitung kehtestatud riigilõivu tasumise kohta eksamite eest;
- c) kaks fotot 3×4 cm;
- d) tõend kooli (kursuste) lõpetamise ja stažöörina töötamise kohta.

Peale selle esitatakse pass või mõni muu isikut tõendav dokument.

VI. Varem väljaantud autojuhilubade kehtivuse ning nende äravõtmise kord

34. Varem Riikliku Autoinspeksiooni poolt väljaantud III, II ja I liigi autojuhtide ning amatöör-autojuhtide tunnistused, samuti 1956—58. a. väljaantud II ja I liigi autojuhtide kvalifikatsioonitalongid säilitavad oma kehtivuse.

35. Liikluseeskirjade korduva rikkumise puhul autojuhi poolt võib Riiklik Autoinspeksioon määrata uue eksami liikluseeskirjade tundmise alal ning viimase ebarahuldaval sooritamisel ära võtta juhiloa kuni järgmise eksami sooritamiseni. Kutselised autojuhid kõrvaldatakse automajandite (ettevõtete, asutuste) juhatajate poolt töölt autojuhina selleks ajaks.

36. Kutselise autojuhi, amatöör-autojuhi, mootorratta-, trammi- ja trollibussijuhi tunnistusi võivad ära võtta miilitsaorganite töötajad, kes sel puhul juhitud vastavatest instruktsioonidest.

VII. Arstliku läbivaatuse kord

37. Isikud, kes soovivad omandada kutselise autojuhi, amatöör-autojuhi, mootorratta-, trammi- või trollibussijuhi tunnistust, peavad käima arstlikul läbivaatusel arstlikes komisjonides, millised määratakse Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi käskkirjaga.

38. Autobussijuhid peavad automajandite korraldusel vähemalt 1 kord kahe aasta jooksul käima täiendaval arstlikul läbivaatusel.

ВЕДОМОСТИ ЭСТОНСКОЙ ССР

№ 9

17 февраля

1959

I.

Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР

45. О дополнении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 18 января 1957 года «Об ответственности за мелкое хулиганство».

II.

Постановление Центрального Комитета Коммунистической партии Эстонии и Совета Министров Эстонской ССР

46. Об усилении борьбы с пьянством и наведении порядка в торговле крепкими спиртными напитками.

Распоряжение Совета Министров Эстонской ССР

47. Об утверждении Положения о порядке присвоения квалификации шофера. — Положение.

I.

45. Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР о дополнении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 18 января 1957 года «Об ответственности за мелкое хулиганство»

За последние годы, особенно после издания Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 18 января 1957 года «Об ответственности за мелкое хулиганство», в республике усилилась борьба с нарушениями общественного порядка. Однако, до сих пор недостаточно уделяется внимания предотвращению таких правонарушений, которые совершаются в результате злоупотребления алкогольными напитками.

В связи с тем, что пьянство является большим общественным злом, порождает преступления, нарушения общественного порядка, подрывает здоровье людей, расшатывает семейные устои, ведет к понижению производительности труда, прогулам и авариям в промышленности и на транспорте, а также учитывая многочисленные предложения трудящихся о необходимости более эффективных мер по борьбе с пьянством, — Президиум Верховного Совета Эстонской ССР постановляет:

Дополнить Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 18 января 1957 года «Об ответственности за мелкое хулиганство» статьей 4 следующего содержания:

«4. Установить, что появление в пьяном виде на улицах или в других общественных местах, а равно распитие спиртных напитков в магазинах, на улицах, во дворах жилых домов и других общественных местах, где это запрещено, влечет за собой:

в первый раз — штраф в размере до 100 рублей, налагаемый начальником отдела или отделения милиции исполнительного комитета местного Совета депутатов трудящихся;

в повторных случаях — штраф в размере до 300 рублей, налагаемый административной комиссией районного или городского Совета депутатов трудящихся.

Неуплата штрафа в установленный срок влечет за собой арест оштрафованного на срок от трех до пятнадцати суток в соответствии с п. п. 2 и 3 Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 18 января 1957 года.»

Председатель Президиума Верховного
Совета Эстонской ССР И. Эйхфельд

Секретарь Президиума Верховного
Совета Эстонской ССР А. Крюндель

Таллин, 30 января 1959 г.

II.

46. Постановление Центрального Комитета Коммунистической партии Эстонии и Совета Министров Эстонской ССР об усилении борьбы с пьянством и наведении порядка в торговле крепкими спиртными напитками

Центральный Комитет КПСС и Совет Министров СССР в постановлении от 15 декабря 1958 года № 1365 «Об усилении борьбы с пьянством и о наведении порядка в торговле крепкими спиртными напитками» требуют от партийных, советских, профсоюзных, комсомольских организаций и всей советской общественности республики решительного усиления борьбы с общественным злом — пьянством — пережитком прошлого, унаследованным от буржуазного строя.

Во исполнение указанного постановления Центрального Комитета КПСС и Совета Министров СССР и в целях создания нетерпимого отношения к пьяницам и пьянству, Центральный Комитет КП Эстонии и Совет Министров Эстонской ССР постановляют:

1. Обязать горкомы и райкомы партии, городские и районные Советы депутатов трудящихся, профсоюзные и комсомольские организации, Совнархоз республики, министерства и ведомства, учреждения культуры-просветительной работы, редакции газет и журналов, Комитет радиовещания и телевидения при Совете Министров ЭССР принять к руководству и неуклонному исполнению постановление Центрального Комитета КПСС и Совета Министров СССР от 15 декабря 1958 года № 1365 «Об усилении борьбы с пьянством и наведении порядка в торговле крепкими спиртными напитками». Организовать и широко развернуть среди трудящихся пропаганду здорового быта, используя для этого все формы наглядной и устной агитации, конкретно показывая вред, наносимый пьянством производству, устоям семейного быта, правилам социалистического общежития и личной безопасности граждан.

2. Обязать Министерство здравоохранения ЭССР:

а) к 10 февраля 1959 года разработать и утвердить на коллегии Министерства конкретные мероприятия, направленные на усиление санитарно-просветительной работы среди широких масс трудящихся о вреде алкоголя для здоровья человека;

б) организовать принудительное лечение алкоголиков по заключению врачебных комиссий, для чего к 15 февраля 1959 года выделить в Таллинской, Тартуской и Ямеялаской психоневрологических больницах необходимое количество коек.

3. Предложить Министерству внутренних дел ЭССР и исполкомам местных Советов депутатов трудящихся усилить борьбу с пьяницами, самогоноварением, незаконной продажей спиртных напитков, с нарушителями общественного порядка на улицах и в общественных местах, особенно с лицами, находящимися в состоянии опьянения. Принять необходимые меры к недопущению распития спиртных напитков в магазинах, столовых и других недозволенных местах, привлечь к борьбе с этими нарушениями широкий актив общественности.

4. Министерству торговли ЭССР, ЭРСПО и исполкомам городских и районных Советов депутатов трудящихся в декадный срок рассмотреть и утвердить сеть магазинов, в которых разрешается реализация водки, при учете полного запрещения продажи ее:

а) в специализированных магазинах по продаже мясопродуктов, рыботоргов, овощей и фруктов, молочных и диетических продуктов и консервов, в мелкорозничной городской торговой сети, в столовых, кафе, закусовых и буфетах, в райунивермагах;

б) во всех предприятиях торговли и общественного питания (кроме ресторанов), расположенных на вокзалах, пристанях, в аэропортах, на привокзальных и пристанционных площадях;

в) в торговых предприятиях, расположенных непосредственно у промышленных предприятий, учебных заведений, детских учреждений, больниц, санаториев и домов отдыха, культурных и зрелищных предприятий, а также в местах массовых гуляний и отдыха трудящихся.

5. Министерству торговли ЭССР, ЭРСПО и руководителям ОРСов:

а) дать подведомственным им торговым предприятиям указания о запрещении продажи водки в утреннее время до 10 часов, о недопущении продажи ее и других спиртных напитков несовершеннолетним и лицам, находящимся в нетрезвом виде;

б) установить предельную норму отпуска водки в ресторанах не более 100 граммов на посетителя и с 1 февраля 1959 года произвести наценку на коньяки и водку, продаваемые в ресторанах, в размере 50% к розничной цене;

в) разъяснить работникам торговли и общественного питания, что за нарушение установленного порядка продажи крепких спиртных напитков они будут привлекаться к строгой ответственности.

6. Обязать Госплан, Совнархоз и Министерство торговли до 15 февраля 1959 года внести в Совет Министров предложения по дальнейшему улучшению торговли и увеличению производства на 1959—1965 годы безалкогольных напитков, фруктовых и овощных соков, пива, вин, а также десертных напитков, наливок и настоек пониженной крепости.

7. Обязать Госплан в месячный срок проверить правильность расходования этилового спирта на производственные нужды и совместно с Совнархозом, министерствами и ведомствами пересмотреть действующие нормы расхода спирта на производственные нужды в сторону их снижения.

Секретарь ЦК КП
Эстонии

И. Кэбин

Председатель Совета Министров
Эстонской ССР

А. Мюрисеп

Таллин, 26 января 1959 г. № 23.

---

47. Распоряжение Совета Министров Эстонской ССР об утверждении Положения о порядке присвоения квалификации шофера

Утвердить Положение о порядке присвоения квалификации шофера согласно приложению.

Председатель Совета Министров

Эстонской ССР А. Мюрисеп

Таллин, Тоомпеа, 16 января 1959 г. № 38-к.

Утверждено
распоряжением Совета Министров
Эстонской ССР от 16 января 1959 г.
№ 38-к

П о л о ж е н и е о порядке присвоения квалификации шофера

1. Общая часть

1. Квалификация шофера может быть присвоена лицам, достигшим возраста 17,5 лет, водителя мотоцикла — 16 лет, водителя трамвая и троллейбуса — 20 лет, постоянно или временно проживающим в данной местности, состояние здоровья которых отвечает установленным требованиям.

2. Устанавливаются 2 категории водителей автомобилей:

- а) шофер-профессионал;
- б) шофер-любитель.

Шоферу-любителю разрешается управлять только легковыми автомобилями без права работы шофером по найму.

П р и м е ч а н и я: 1. Должностные лица, имеющие квалификацию шофера-любителя, могут управлять государственными легковыми автомобилями, закрепленными за ними.

2) Заведующие гаражами, начальники колонн, механики и другие должностные лица, в обязанности которых входит и проверка технического состояния автомобилей, могут при наличии квалификации шофера-любителя управлять также и грузовыми автомобилями при проверке технического их состояния.

3. В зависимости от теоретических знаний, практических навыков и производственного стажа, шоферам-профессионалам может быть присвоена квалификация:

- а) шофера III класса;
- б) шофера II класса;
- в) шофера I класса.

Шофер III класса имеет право управлять автомобилями всех типов и марок, кроме автобусов, автомобилей скорой медицинской помощи и пожарных автомобилей. Шоферы II и I классов имеют право управлять автомобилями всех типов и марок.

Водитель мотоцикла имеет право управлять мотоциклами и мотороллерами всех типов.

Водителю трамвая предоставлено право управлять пассажирскими и грузовыми трамвайными поездами.

Водителю троллейбуса предоставлено право управлять только троллейбусами.

4. Подготовка и повышение квалификации шоферов-профессионалов для всех предприятий и организаций республики осуществляется в автомобильных школах или на курсах, организуемых Эстонским управлением трудовых резервов, а также автомотоклубами ДОСААФ I разряда с особыми штатами.

Подготовка шоферов-любителей и мотоциклистов осуществляется организациями ДОСААФ и другими общественными организациями.

Подготовка водителей трамваев и троллейбусов осуществляется школами и курсами, организуемыми трамвайно-троллейбусным трестом.

Подготовка водителей мотоколясок осуществляется через органы социального обеспечения.

5. Автошколы, автомотоклубы и курсы по подготовке и повышению квалификации шоферов организуются в соответствии с Положением об учебных заведениях по подготовке и повышению квалификации шоферов.

6. Курсы по подготовке и повышению квалификации шоферов, организуемые автошколами и автоклубами ДОСААФ, должны быть зарегистрированы в Госавтоинспекции до начала занятий.

При отсутствии на курсах необходимой учебно-материальной базы, предусмотренной Положением о курсах и перечнем учебного оборудования, Госавтоинспекция открытие курсов не разрешает.

Организация, допустившая открытие курсов без разрешения Госавтоинспекции, выдавать свидетельства об окончании обучения не имеет права.

7. В качестве преподавателей по устройству, техническому обслуживанию и ремонту автомобилей допускаются лица, имеющие высшее или среднее специальное образование, а также практики, ранее получившие соответствующие удостоверения в Государственной автомобильной инспекции.

В порядке исключения к преподаванию этих предметов могут быть допущены лица, имеющие среднее образование и не менее 5 лет практической работы в автомобильном хозяйстве.

8. Преподаватели по правилам движения и инструкторы по вождению автомобилей должны иметь соответствующие удостоверения, выданные Государственной автомобильной инспекцией.

К сдаче экзаменов на получение удостоверения преподавателя правил движения допускаются лица, имеющие высшее или среднее специальное образование и удостоверение на право управления автомобилем, а также шоферы II и I классов, имеющие законченное среднее образование.

Преподаватели правил движения для водителей трамвая и троллейбусов должны иметь соответствующие права управления трамваем или троллейбусом.

К сдаче экзаменов на получение удостоверения инструктора по вождению автомобилей допускаются шоферы II и I классов, имеющие 7-летнее образование.

9. Подготовка шоферов III класса в автомобильных школах и на курсах осуществляется из лиц, имеющих, как правило, семилетнее образование.

10. Лицам, сдавшим выпускные экзамены по месту обучения, автомобильные школы выдают свидетельства установленного образца.

11. Госавтоинспекция может систематически или периодически, при установлении фактов некачественной подготовки водителей или нарушения учебного процесса, проводить необходимую проверку школ и курсов независимо от их ведомственной принадлежности.

II. Порядок присвоения квалификации шофера III класса

12. Квалификация шофера III класса может быть присвоена лицам, прошедшим специальную подготовку в автомобильной школе (на курсах), а также окончившим средние или высшие учебные заведения по автомобильной специальности.

13. Присвоение квалификации шофера III класса производится Государственной автомобильной инспекцией одновременно с выдачей удостоверения шофера-профессионала.

14. Лица, желающие получить удостоверение шофера-профессионала, сдают экзамены в Государственной автомобильной инспекции по правилам движения и вождению автомобиля.

15. Для сдачи экзаменов в Государственную автомобильную инспекцию представляются:

а) справка медицинского учреждения о годности к управлению автомобилем;

б) квитанция учреждения Госбанка об уплате установленного государственного сбора за экзамены;

в) две фотокарточки размером 3×4 см.

Кроме того предъявляются паспорт или другой документ, удостоверяющий личность, и свидетельство об окончании автомобильной школы.

Лица, имеющие законченное высшее или среднее техническое образование по автомобильной специальности, вместо свидетельства об окончании автомобильной школы предъявляют диплом об окончании учебного заведения или копию его, заверенную нотариальной конторой.

16. Лица, не сдавшие экзамена по правилам движения, к сдаче экзамена по вождению автомобиля не допускаются.

17. Экзамены по вождению автомобиля проводятся на грузовых или легковых автомобилях (по выбору экзаменуемого), оборудованных двойными педалями управления.

18. Положительная оценка знаний правил движения, полученная при экзамене в Государственной автомобильной инспекции, действительна для допуска к проверке навыков вождения автомобиля в течение 30 дней.

Лица, не сдавшие в течение этого срока экзамен по вождению автомобиля, повторно сдают экзамен по правилам движения.

19. Дата выдачи удостоверения на право управления автомобилем и присвоения квалификации шофера III класса Государственной автомобильной инспекцией отмечается в свидетельстве об окончании автомобильной школы.

III. Порядок присвоения квалификации шофера II и I классов

20. Квалификация шофера II, а затем I класса может быть присвоена шоферам-профессионалам при наличии всех нижеперечисленных условий:

имеющим стаж работы шофером III класса не менее двух лет при присвоении ему квалификации II класса и не менее одного года шофером II класса при присвоении ему квалификации шофера I класса;

прошедшим переподготовку в автомобильных школах или на курсах по установленным для них программам и получившим соответствующие свидетельства.

Примечание. Шоферы-профессионалы со средним образованием могут сдать экзамены в автошколах экстерном;

содержащим закрепленные автомобили в технически исправном состоянии и успешно выполняющим производственную работу при условии, что они в течение последних 12 месяцев работы не отстранялись Государственной автомобильной инспекцией от управления автомобилями и не привлекались к ответственности за совершение дорожно-транспортного происшествия.

21. Заявления водителей о присвоении им квалификации шофера II или I класса рассматриваются специальными комиссиями, создаваемыми руководителями автохозяйств, предприятий и учреждений. В состав комиссий могут быть включены представители профсоюзной организации, работники по кадрам, ответственные за транспорт лица и другие работники.

22. Присвоение квалификации шофера по представлению комиссии объявляется приказом руководителя автохозяйства (предприятия, учреждения).

Шоферам, работающим в колхозах, присвоение квалификации шофера II и I классов производится решением правления колхоза по представлению лица, ответственного за транспорт.

23. Номер и дата приказа, а также решения правления колхоза о присвоении шоферу квалификации II и I классов заносятся в свидетельство об окончании автошколы (курсов) и заверяются подписью руководителя автохозяйства, предприятия, учреждения или колхоза.

24. Приказ руководителя автохозяйства (предприятия, учреждения) о присвоении квалификации шофера II и I классов является основанием для выплаты шоферу установленной надбавки за классность к основной заработной плате.

25. Удостоверение шофера-профессионала, выданное Государственной автомобильной инспекцией, при присвоении квалификации шофера II и I классов не меняется.

26. Шоферы II и I классов при работе на автобусах и автомобилях скорой медицинской помощи обязаны иметь при себе вместе с удостоверением шофера-профессионала свидетельство об окончании автошколы с отметкой в нем о присвоении квалификации II и I классов.

27. Свидетельство об окончании автомобильной школы с отметкой о присвоении квалификации шофера II и I классов при переходе из одного автомобильного хозяйства в другое остается у шофера.

IV. Порядок получения удостоверения шофера-любителя и водителя мотоцикла

28. Удостоверения шофера-любителя выдаются лицам, сдавшим экзамены в Государственной автомобильной инспекции по правилам движения, уходу за автомобилем и по вождению автомобиля, а удостоверение водителя мотоцикла выдается лицам, сдавшим экзамены по правилам движения, уходу за мотоциклом и вождению мотоцикла.

29. Для сдачи экзаменов на получение удостоверения шофера-любителя и водителя мотоцикла в Государственную автомобильную инспекцию представляются:

а) справка медицинского учреждения о годности к управлению автотранспортом;

б) квитанция учреждения Госбанка об уплате установленного государственного сбора за экзамены;

в) две фотокарточки размером 3×4 см.

Кроме того предъявляется паспорт или другой документ, удостоверяющий личность.

30. Экзамены по вождению могут проводиться на легковом или грузовом автомобиле (по выбору экзаменуемого), оборудованном двойными педалями управления.

31. Положительная оценка знаний правил движения действительна для допуска к проверке навыков вождения автомобиля в течение 30 дней.

Лица, не сдавшие в течение этого срока экзамены по вождению автомобиля, повторно сдают экзамены по правилам движения.

V. Порядок получения удостоверения водителя трамвая и троллейбуса

32. Удостоверение водителя трамвая и троллейбуса выдается лицам, сдавшим экзамены в Государственной автомобильной инспекции по правилам движения.

33. Для сдачи экзаменов на получение удостоверения водителя трамвая и троллейбуса в Государственную автомобильную инспекцию представляются:

а) справка медицинского учреждения о годности к управлению трамваем, троллейбусом;

б) квитанция учреждения Госбанка об уплате установленного государственного сбора за экзамены;

в) две фотокарточки размером 3×4 см;

г) справка об окончании школы (курсов) и прохождении стажировки.

Кроме того предъявляется паспорт или другой документ, удостоверяющий личность.

VI. Порядок действия ранее выданных шоферских удостоверений и изъятия удостоверений на право управления автомобилем

34. Удостоверения шофера III, II и I классов и шофера-любителя, выданные ранее Государственной автомобильной инспекцией, а также квалификационные талоны шофера II и I классов, выданные в 1956—1958 годах, сохраняют свою силу.

35. За неоднократные нарушения шофером правил движения Государственная автомобильная инспекция может назначить ему экзамен по правилам движения и в случае неудовлетворительного знания их изъять у него удостоверение на право управления автомобилем до сдачи повторного экзамена. Шоферы-профессионалы на этот срок отстраняются руководителями автохозяйств (предприятий, учреждений) от управления автомобилем.

36. Удостоверения шофера-профессионала, шофера-любителя, водителей мотоцикла, трамвая и троллейбуса могут отбираться работниками органов милиции, которые руководствуются в этих случаях соответствующими инструкциями.

VII. Порядок прохождения медицинского освидетельствования

37. Лица, желающие получить удостоверение шофера-профессионала, шофера-любителя и водителя мотоцикла, трамвая или троллейбуса, проходят медицинское освидетельствование в медицинских комиссиях, устанавливаемых приказом Министерства здравоохранения Эстонской ССР.

38. Водители автобусов, по направлениям автохозяйств, проходят дополнительное медицинское освидетельствование не реже одного раза в два года.

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus. Vastutav toimetaja L. Izmestjeva.
1,25 trükipoognat. Trükkimisele antud 18. veebruaril 1959. a. Tellimise nr. 116.
ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

Издатель: Управление Делами Совета Министров Эстонской ССР. Ответ. редактор
Л. Измestьева. 1,25 печ. листа. Сдано в печать 18 февраля 1959 г. Заказ № 116.
Типография Управления Делами СМ ЭССР, Таллин.

MB-02153.

Raamatupalat

59-972

tit-1900